Ročník 17. Číslo 2. 5/2017

ŠKOLSKÉ UCHO

ŠTUDENTSKÉ NOVINY

ODBORNÉ UČILIŠTE VILIAMA GAŇU
BANSKÁ BYSTRICA

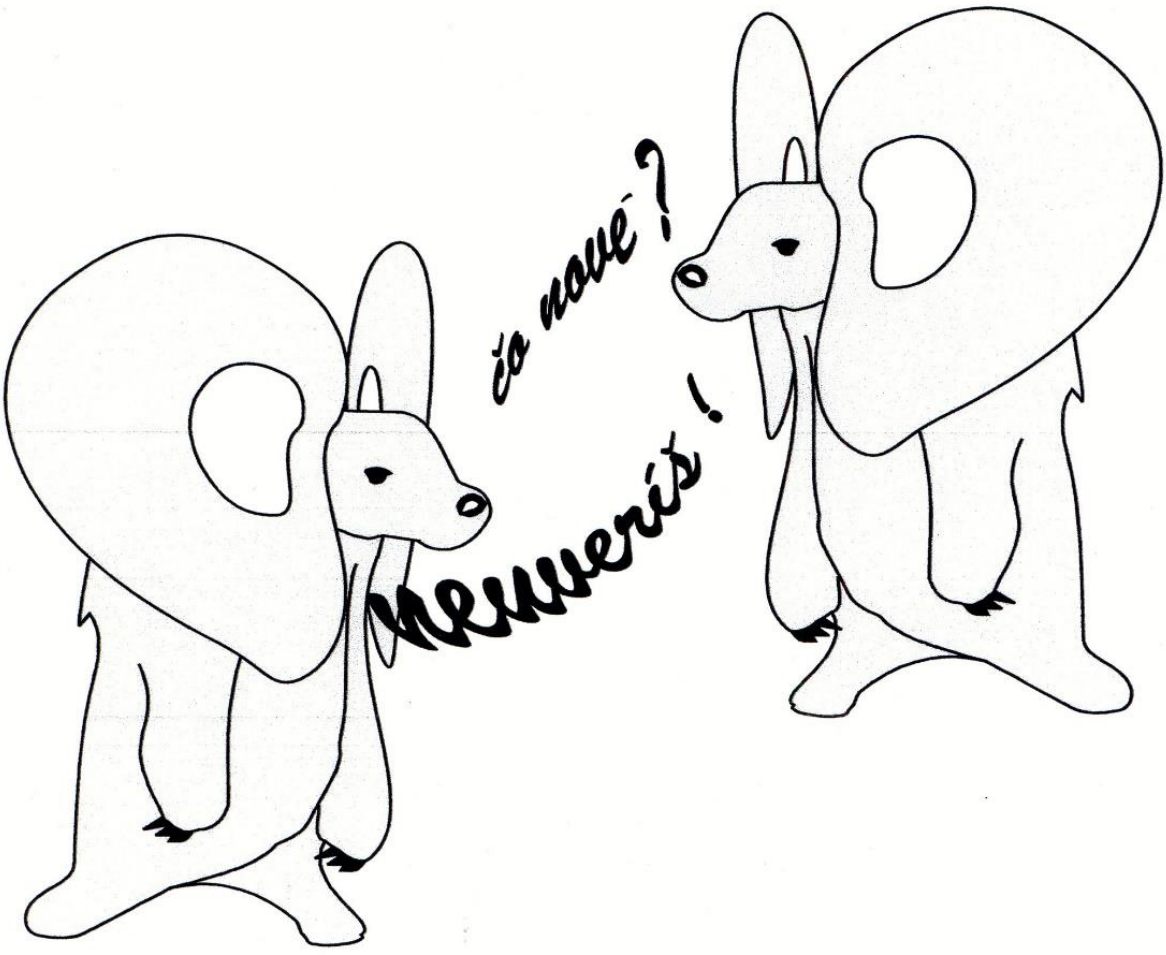

Vitajte, naši milí čitatelia !

Opäť prišiel čas, aby sme aj v tomto školskom roku predstavili ďalšie číslo nášho školského časopisu, tentoraz zo života nášho internátu. Všetky aktivity a činnosti v internáte majú spoločný cieľ – pripraviť našich žiakov do života, naučiť ich samostatnosti a schopnosti pozitívne myslieť a konať a tak zvládnuť problémy a úskalia života.

V rámci voľno-časových aktivít a záujmovej činnosti by sme Vás chceli oboznámiť o našich niektorých podujatiach, ktoré sme s našimi žiakmi absolvovali.

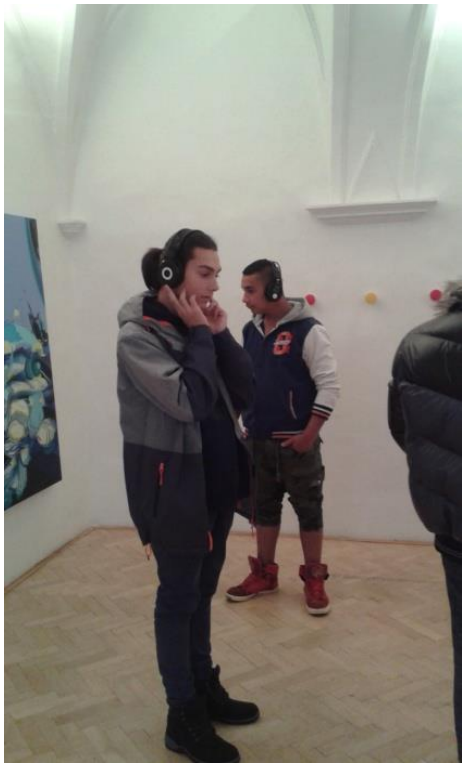

Jedno slnečné jesenné popoludnie sme navštívili edukačno-prezentačnú výstavu v Stredoslovenskej galérii (Bethlenov dom) pod názvom ***Symfónia pre 5 zmyslov***. Na tejto výstave išlo o aktiváciu piatich zmyslov, akými sú zrak, čuch, chuť, hmat, sluch. Päť základných zmyslov, prostredníctvom ktorých sa dennodenne oboznamujeme nielen s prostredím okolo nás, no za pomoci nich sme schopní vnímať a spoznávať aj rôzne umelecké diela. Žiaci mali možnosť cez navrhnuté rôznorodé interaktívne hry so špeciálnymi pomôckami vyskúšať si rôzne chute, vône, tvary predmetov so zaviazanými očami. V rámci hier, ktoré nám boli na tejto výstave ponúknuté, si žiaci rozvíjali svoje motorické zručnosti, zmyslové vnímanie ale aj pamäť. Prostredníctvom farebnej skladby žiaci dokázali nachádzať a odkrývať rozmanité zvuky, melódie, rytmus, identifikovať vône, chute, ako i pomenovať štruktúry a charakteristické vlastnosti jednotlivých materiálov. Výstava bola veľmi zaujímavá, náučná, ale aj humorne ladená a žiaci odchádzali s úsmevom

Na ďalšiu akciu sa žiaci veľmi tešili. Bola spojená s krátkymi DVD ukážkami, ale aj s možnosťou vyskúšať si časť bojovej výzbroje. ***Výstava Ohňom a mečom*** nám vyrozprávala príbehy armád a ich bojovníkov. Dejiny našej civilizácie boli po celé tisícročia písané nielen kultúrnym a vedeckým pokrokom, ale aj krvou vojakov padlých na bojových poliach. Národy, kmene, rody i jednotlivci už od nepamäti súperili medzi sebou o územie, majetok, surovinové zdroje, či o ovládnutie dôležitých obchodných ciest. Tak, ako sa vyvíjala a napredovala ľudská spoločnosť, zdokonaľovali sa aj zbrane, výstroj bojovníkov a technika boja. Najstaršie obdobie dejín predstavovala na výstave výzbroj bojovníka z mladšej doby bronzovej a zbroj gréckeho hoplita. Ďalej sa žiaci oboznámili so zbrojou bojovníkov, ktorí prelievali krv aj na našom území od obdobia Keltov cez rímskych legionárov, stredovekých bojovníkov a obdobia Veľkej Moravy, bojovníkov z čias križiackych výprav. Naši žiaci mali možnosť vyskúšať si na sebe niektoré druhy ošatenia, brnenie alebo rôzne druhy zbraní. M. Adamovič a J. R. Čipčala si navliekli na hlavy ťažké prilby a ochranné štíty. Žiaci priznali so smiechom, že nevládzu držať štít a v hlave im pod prilbou údajne „hrmelo“. Žiaci si výstavu pochvaľovali, ale boli šťastní, že už na našom území nie sú takéto boje.

III. výchovná skupina, p. vychovávateľka V. Longauerová

S pani vychovávateľkou Uškrtovou sa venujeme hlavne kultúrno-umeleckej záujmovej činnosti. V oblasti literárnej a dramatickej výchovy pravidelne navštevujeme divadelné predstavenia. Z tých, ktoré nás najviac zaujali, bolo tanečné predstavenie ***Gypsy Roots*** (Cigánske korenie) v divadle JGT v Banskej Bystrici, o láske „bieleho“ dievčaťa k rómskemu chlapcovi. Z aktuálnych tém, ktoré otriasajú našou spoločnosťou, v nás najviac zarezonovali predstavenia ***Terorizmus*** v Akadémii umení v B. Bystrici a ***Denník Anny Frankovej,*** za ktorým sme cestovali do divadla JGT vo Zvolene. Pobavili a poučili sme sa aj na predstaveniach, ktoré boli vytvorené podľa známych diel zahraničných aj našich autorov: ***Malý princ, Ťapákovci, Sľuby, Matka, Lýsistrata*** a mnoho iných.

Milovníkov tanečnej výchovy očarilo skvelé vystúpenie ***Večer súčasného tanca***, ktorého choreografiu si spolu nacvičili študenti Konzervatória a ZUŠ J. Cikkera v Robotníckom dome.

Aby ste si však nemysleli, že sa na kultúre zúčastňujeme len pasívne, veľmi radi pomáhame pri organizácii akcií v internáte. Naposledy sme pani vychovávateľke pomáhali pri príprave súťaže „Naj dievča, naj chlapec“, ktorá zožala veľký úspech a schuti sme sa na nej nasmiali.

Čo sa týka hudobnej výchovy, zabavili sme sa na koncertoch Mirky Partlovej a Emy Drobnej. Pravidelne sa zúčastňujeme Banskobystrického Majálesu, kde sme mali možnosť vypočuť si skupiny: Gladiátor, Hex, Vidiek, Polemic, Para, Smola a Hrušky a iné. Počas vianočných a veľkonočných trhov si radi pozrieme aj vystúpenia folklórnych súborov. Krásnym zážitkom je rozsvietenie vianočného stromčeka Mikulášom na Námestí SNP.

Ale asi najväčší dojem v nás zanechala účasť na unikátnej výstave voskových figurín ***„Zvláštni ľudia“*** v hoteli Lux. Mali sme možnosť zoznámiť sa s príbehmi ľudí, ktorých postihnutie bolo prekliatím ale aj darom. Exponáty zapožičané z Petrohradu vystavujú po celej Európe.

Určite hovoríme aj za svojich kamarátov, keď povieme, že už teraz sa tešíme na účasť na ďalších zaujímavých podujatiach, ktoré v nás zanechajú nezabudnuteľné zážitky.

K. Ľuptáková II.K a Z. Fíziková II.K (V. výchovná skupina), p. vychovávateľka D. Uškrtová

NÁVŠTEVA MESTSKEJ RADNICE

Volám sa Lucia a bývam v internáte už druhý rok. Veľmi sa mi tu páči, pretože svoj voľný čas si vypĺňame rôznymi zaujímavými činnosťami, ktoré si spolu s pani vychovávateľkou plánujeme.

Banská Bystrica je krásne mesto, ktoré leží v srdci Slovenska pod vrchom Urpín. Toto mesto má pozoruhodné historické pamiatky, ktoré v rámci spoločenskej výchovy spoznávame.

Tentokrát sme sa 10. 4. 2017 vybrali na návštevu Mestskej Radnice, ktorá bola nedávno zrekonštruovaná. Bola som plná očakávania, ako taká radnica vyzerá.

Po vstupe do budovy nás očarili na strope klenby, veľké lustre a na stenách fotografie mesta z minulosti.

Na prízemí sa nachádza Informačné centrum, ktoré slúži hlavne turistom a návštevníkom mesta.

Organizujú sa tu rôzne výstavy. V deň našej návštevy bola výstava šperkov z papiera, ktoré vyrobili študenti. Zaujali ma hlavne náušnice a náhrdelníky.

Na poschodí sa v súčasnosti konajú svadobné obrady.

Mestská Radnica sa kedysi volala Mühlsteinov dom. Vznikol spojením dvoch gotických domov v 15. storočí. Prvým známym majiteľom bol V. Mühlstein, banský ťažiar, zvolenský župan a kremnický komorský gróf. Renesančne ho upravili v 16. storočí pre potreby radnice. Po požiari v roku 1761 prešiel barokovou úpravou. V zásypoch renesančných klenieb objavili v roku 1997 glazúrované kachlice z 15. storočia so sakrálnymi námetmi.

L. Haferová II.Z (VI. výchovná skupina), p. vychovávateľka Ľ. Mydlová

Koncom novembra 2016 sa dievčatá z nášho internátu zúčastnili prednášky s gynekologičkou vo Verejnej knižnici Mikuláša Kováča v Banskej Bystrici. Zároveň sme mali možnosť nahliadnuť do priestorov knižnice a oboznámiť sa s podmienkami členstva. Odvtedy rada využívam ich bohatú ponuku. Žiaľ, nepadlo ani slovo o tom, kto bol Mikuláš Kováč. Tak som sa na to spýtala svojho vychovávateľa.

M. Kenderová III.Z (IV. výchovná skupina), p. vychovávateľ M. Cseky

Posledný marcový týždeň patril ***Literárnemu festivalu Mikuláša Kováča***, tak sme sa jeden krásny slnečný deň IV. výchovná skupina opäť vybrali do mesta a navštívili sme historické pamiatky: Benického dom, Thurzov dom, Matejov dom, Mestské hradby s Barbakanom a prešli sme sa Hornou ulicou, kde Mikuláš Kováč prežil svoje detstvo.

Mikuláš Kováč - básnik, spisovateľ, publicista a redaktor sa narodil v učiteľskej rodine v roku 1934 v Hronovciach. Do základnej školy a gymnázia chodil v Banskej Bystrici, ale gymnaziálne štúdiá dokončil v Leviciach. Ďalej študoval na Vyššej priemyselnej škole v Banskej Bystrici a vo Zvolene, ale pre chorobu nedoštudoval. Pracoval v kultúrnej sfére ako metodik Domu osvety, ako dramaturg Krajského bábkového divadla, ako redaktor denníka Smer a ďalej ako redaktor Československého rozhlasu v Banskej Bystrici. Svojou tvorbou sa zaradil k výrazným predstaviteľom slovenskej poézie. Zomrel v Banskej Bystrici v roku 1992 ako 58 ročný.

p. vychovávateľ M. Cseky

Každý deň blúdim ulicami,
každý deň prechádzam okolo tržnice,
kde svietia jablká a svetielkujú ryby,
kde ľudia v prútených košoch zeleninu nosia,
kde to krásne vonia
a potom okolo parku.
Strom vyzlieka pomaly svoj trikot hráča
a gaštany na medenom gongu jesene dvanásť odbíjajú.
Pozdravujem ľudí, ktorých stretávam
a oni mi odpovedajú.

Vzácna návšteva v našom internáte.

Na konci decembra 2016 k nám do internátu priviedla pani vychovávateľka L. Spišiaková, vzácnu návštevu. S úsmevom na tvári a „so zlatom“ v ruke vošiel do internátu olympijsky víťaz z Ria De Janeiro 2016 v chôdzi na 50 km **MATEJ TÓTH**. Prišiel priamo z Bratislavy, kde si bol prevziať ocenenie Atlét roka 2016. Spoločne sme ho privítali. Sadol si pred nás a začal rozprávať.

Predstavil sa, aj svoju rodinu, manželku Lenku a svoje dve dcérky Ninu a Emku. Zdôraznil mám, že rodina, do ktorej neodmysliteľne patria rodičia, je to najcennejšie a najdôležitejšie v jeho živote. Narodil sa v Nitre, kde začal trénovať v Atletickom klube stavbár, s trénerom Petrom Mečiarom. V súčasnosti je Matej Tóth atlétom armádneho Vojenského športového centra Dukla Banská Bystrica, kde ho trénuje Matej Spišiak. ***Medzi jeho najväčšie športové úspechy patrí zlatá medaila z Majstrovstiev sveta z Pekingu a samozrejme zlatá medaila z Olympiády v Rio De Janeiro.*** Obe medaily patria k prvým zlatým atletickým medailám samostatného Slovenska. Počas rozprávania nám Matej Tóth vložil do rúk zlatú medailu z Olympiády v Rio De Janeiro. Bol to super pocit, podržať si ju. Našli sa medzi nami aj chlapci, ktorí si ju zo žartu dali do vrecka.

Po krátkom úvode, keď sme nabrali odvahu, prišiel čas na otázky:

- Koľko kilometrov prejdete počas tréningu?

Odpovedal, že je to podriadené tomu, na aké podujatie – preteky sa pripravuje. Keby zrátal všetky kilometre, ktoré doteraz prešiel, bolo by ich asi toľko, že by obišiel 5-krát okolo zeme.

- Aké potrebujete botasky a koľko ich zoderiete za rok?

Sú to špeciálne chodecké botasky a zoderiem ich za rok aj 10 - 12 párov.

- Ako to bolo v Pekingu na MS, kde ste taktiež získali zlato, na chvíľku ste sa stratili z trate?

O tejto udalosti vie len pár zainteresovaných ľudí. Počas pretekov mi začalo „hurtovať v črevách“, dlho som s tým bojoval a keď som si bol istý svojím víťazstvom, tak som musel odbehnúť na WC (stihol som to za 33 sekúnd ☺).

- Nebolo Vám teplo počas pretekov na 50 km?

Celkove bolo v Riu veľmi teplo, na trati to nebolo jednoduché. Boli aj veľmi ťažké úseky, príjem tekutín je preto dôležitý, no pri poslednej občerstvovacej stanici som sa obzrel za seba a rozhodol som sa nezdržovať a vyplatilo sa!

- Tešili ste sa z olympiády domov?

Veľmi. Už som sa nevedel dočkať. Chýbala mi celá rodina, manželka a dcérky.

- Prekvapilo Vás privítanie na letisku?

Ja som to nečakal, ani vo sne by ma nenapadlo, koľko fanúšikov ma príde privítať na letisko. Bol som šťastný a tešil som sa na objatia od blízkych.

Po príchode domov do Banskej Bystrice ma na námestí čakalo úžasné privítanie.

Mali sme ešte veľa otázok, ale čas utekal veľmi rýchlo. Na záver nám Matej Tóth podaroval plagáty s podpisom, kalendáre a fotografie s venovaním. Navrhol nám spoločné fotenie, ktoré sme s radosťou privítali a tak sme sa spoločne fotili.

Na koniec sme sa Matejovi Tóthovi poďakovali, obdarovali ho, ako prejav vďaky za to, že si našiel na nás čas vo svojom nabitom programe. Rozlúčili sme sa so želaním veľa zdravia a úspechov v osobnom živote. Samozrejme želáme ešte veľa športových úspechov.

ĎAKUJEME MATEJOVI TÓTHOVI za pekné a podnetné popoludnie.

J. Benda II.Z, J. Belán I.P (II. výchovná skupina), p. vychovávateľka L. Spišiaková

Na začiatku školského roka sme s pani vychovávateľkou L. Spišiakovou navštívili poštové múzeum (ani sme netušili, že také existuje). Zoznámili sme sa s históriou pošty. Ako sa doručovala pošta od nepamäti až po dnešok. Bolo zaujímavé vidieť dobové uniformy poštárov, zbrane, ktoré vlastnili poštári, zariadenie pošty, ale aj známky, ktoré patria medzi najkrajšie na svete.

Pod vedením pani vychovávateľky sme začali navštevovať aj počítačový krúžok. Počítače sú pre nás zdrojom informácií a zaujímavostí, ktoré využívame podľa potreby aj pri príprave na vyučovanie, ale aj na relax, radi chodíme na „pokec“, hráme hry. Na počítačovom krúžku sme hľadali napríklad aj inšpirácie na vianočné koledy a vinše.

Blížili sa najkrajšie sviatky roka – Vianoce. Začal sa nácvik programu na slávnostné popoludnie spojené so štedrou večerou. S pani vychovávateľkou sme po večeroch cvičili prednes, výslovnosť a postup, ako budeme nasledovať za sebou, aby sme spolu zladili. Štedrú večeru sme mali v školskej jedálni. Spoločne sme si podľa našich predstáv upravili.

Na vianočných stoloch nesmelo chýbať ovocie, dobrý zemiakový šalát a na koniec úžasný veterník.

Ako prvý predniesol svoj vinš všetkým prítomným za I. výchovnú skupinu Z. Ruszó z I.D triedy:

Tak ako za oknom sniežik padá,

nech do Vášho srdiečka šťastie sadá.

Zabudnite na bolesť a starosti

prežite Vianoce i nový rok v láske a radosti.

Všetko krásne v novom roku,

dobrých ľudí popri boku.

Veľa šťastia, veľa zdravia,

nech sa všetky plány zdaria

Vám zo srdca želá Zolo.

Po tomto vinši sa pridali so svojím vinšom aj ďalší žiaci:
A. Lupták I.M (III. výchovná skupina), J. Benda II.Z (II. výchovná skupina), E. Berkyová I.K (VI. výchovná skupina), Monika Kenderová III.Z (IV. výchovná skupina) a nakoniec nám „vyrazil dych“ J. Benda, ktorý zaspieval Vianočnú koledu od Paľa Haberu.

II. výchovná skupina, p. vychovávateľka L. Spišiaková

Bowling

Keď sa nám podarí našetriť peniaze, radi chodíme na rôzne akcie. Najviac nás zaujala hra s názvom bowling. Je to spoločenská hra, pri ktorej sa zasmejeme, súperíme medzi sebou a zlepšujeme sa. Keď sme boli na bowlingu prvýkrát, ani sme poriadne nevedeli trafiť kolky. Ale ako sa hovorí – cvičenie robí majstra. Z hrania máme kopu zážitkov a tešíme sa z toho, že sa ideme prejsť. Naučili sme sa pravidlá, ktoré sú pri bovlingu veľmi potrebné.

Pokiaľ budeme aj ďalej takto napredovať, určite sa z nás stanú „profíci“!

Zoltán Ruszó I.D (I. výchovná skupina), p. vychovávateľ M. Tišliar